

Arrest

nr. 310 264 van 18 juli 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. RIAD
Haachtsesteenweg 55
1210 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 18 maart 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 februari 2024 tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken N. DENIES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. RIAD.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) december 2005.

1.2. Verzoeker dient op 13 oktober 2022 een verzoek om internationale bescherming in, als niet-begeleide minderjarige vreemdeling (hierna: NMBV).

1.3. Verzoeker wordt op 12 oktober 2023 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS), in het bijzijn van de aan hem toegewezen voogd.

1.4. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 februari 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die de bestreden beslissing uitmaakt, luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te hebben, van Pathaanse origine en soennitisch moslim te zijn. U bent in 2005 geboren te Omarkhel, gelegen in het district Pul-e-Khumri van de provincie Baghlan waar u ook u hele leven hebt gewoond. U ging twee jaar naar school en één jaar naar de madrassa. Voorts was u landbouwer. Uw vader M.N.A. en uw moeder B. zijn beiden overleden. Uw jongere broer A.R. is op heden vermist en uw overige jongere broer en uw jongere zus verblijven bij uw oom H.K. in Kelagi, eveneens gelegen in de provincie Baghlan te Afghanistan.

Wanneer u op gegeven moment laat in de avond terugkwam van de moskee ontdekte u dat uw moeder heimelijk 's nachts afspraak met de genaamde S., de leider van de lokale talibangroepering die in de moskee van uw dorp verbleef. Wanneer u dit ontdekte, besloot u uw oom H.K. hierover in te lichten. Deze gaf u de opdracht naar zijn huis te komen. Twee dagen later vond uw vader de talib S. in jullie tuin, vermoord, en hij bracht de andere talibs in de moskee op de hoogte. Deze kwamen vervolgens naar jullie huis waar ze uw moeder sloegen en ondervroegen. Uw moeder vertelde hen dat de talibancommandant 's nachts naar haar kwam en dat u hem daarbij gezien had. Daarop werd uw moeder ter plekke door de talibs gedood en werd de schuld voor de dood van S. op u geschoven. Na de begrafenis van uw moeder kwam uw oom thuis, lichtte u in over hetgeen er was gebeurd en regelde uw vertrek uit Afghanistan.

Omstreeks april of mei 2021 hebt u Afghanistan verlaten. Via Pakistan reisde u naar Iran en vervolgens bent u doorgereisd naar Turkije waar u ongeveer één jaar hebt verbleven waarna u verder richting Europa trok. Via Bulgarije, Servië, Hongarije kwam u in Oostenrijk toe waar uw vingerafdrukken en verzoek om internationale bescherming werden geregistreerd op 1 oktober 2022. U trok verder en via Zwitserland en Frankrijk kwam u naar België.

Op 13 oktober 2022 hebt u een verzoek om internationale bescherming ingediend. Bij terugkeer naar Afghanistan vreest u door de taliban gedood te worden.

Op 22 juni 2023 werd uw vader door de taliban gedood. Zij waren namelijk uit op wraak en op zoek naar u waarbij ze verschillende malen bij uw vader thuis waren geweest. Wanneer ze erachter kwamen dat u naar België was gekomen en uw vader dit ook toegaf, hebben ze ook hem ter plekke gedood. Daarnaast uw broer werd in augustus 2023 door de taliban meegenomen en is op heden nog vermist.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van uw taskara d.d. 10/01/2020; een kopie van de taskara van uw vader, uw broer, uw zus en uw oom; een foto van uw overleden vader, een oude foto waarop u en uw vader staan afgebeeld; een videofragment van jullie vernielde huis, uw Belgisch schoolrapport, een document dat uw vrijwilligerswerk op het speelplein afgelopen zomer; een attest van een neuroloog en aan aanvraagformulier voor een psycholoog voor en tot slot enkele foto's van tijdens uw verblijf in Turkije.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat u op het moment van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS een nietbegeleide minderjarige was. Om die reden was het Commissariaat-generaal van oordeel dat er in uw hoofd, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden konden worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er u in het kader van de behandeling van uw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd er u een voogd toegewezen die u bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van uw toenmalige voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van uw verklaringen rekening gehouden met uw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in uw land van herkomst.

Daarnaast maakte uw voogd voorafgaand aan uw persoonlijk onderhoud per email een rapport van Dr. B. en een email betreffende de aanstelling van een psycholoog over. Ze wees op uw psychische kwetsbaarheid, haalde aan dat u reeds driemaal een (epileptische dan wel PTSS) aanval had meegemaakt en vroeg de nodige omzichtigheid tijdens uw persoonlijk onderhoud. Teneinde hieraan tegemoet te komen werd bij aanvang gepeild hoe u zich voelde (notities van het persoonlijk onderhoud d.d. 12 oktober 2023, CGVS, p. 2), werd gepolst of u zich in staat voelde om over uw asielrelaas te spreken (CGVS, p. 3), werd u op het hart gedrukt dat u altijd om een pauze mocht vragen (CGVS, p. 3), werd er een pauze aangeboden (CGVS, p. 15) en werd ook daadwerkelijk tweemaal gepauzeerd (CGVS, p. 11 & p. 17) teneinde u de nodige ademruimte en rust te gunnen tijdens uw persoonlijk onderhoud. Aan het einde van uw persoonlijk onderhoud werd

nagegaan of u alle redenen voor uw nood aan internationale bescherming had kunnen vertellen, hetgeen u bevestigde (CGVS, p. 22), alsook of u alle vragen en de tolk goed had begrepen, hetgeen u eveneens bevestigde (CGVS, p. 22). Uw voogd wees erop dat u een kwetsbaar profiel hebt en dat traumatische ervaringen een invloed hebben op uw vermogen om gedetailleerd en chronologisch te vertellen (CGVS, p. 23) terwijl u advocaat aanhaalde dat u op een duidelijke en gedetailleerde manier had verteld (CGVS, p. 23). In de door uw voogd neergelegde medische documenten wordt voorts niet geconcretiseerd van welke aard uw mentale problemen in concreto zouden zijn, in welke mate uw cognitieve prestaties of geheugencapaciteiten gehinderd worden, noch op welke wijze de neuroloog die dit attest opstelde tot deze conclusies kwam. Tot slot blijkt uit uw verklaringen tijdens het onderhoud op het CGVS dat u op de vragen kon antwoorden en gaf op u geen enkel moment aan geheugenproblemen te hebben. Er hebben zich geen problemen voorgedaan en uit niets blijkt dat de kwaliteit van uw verklaringen werd beïnvloed door uw psychische problemen of dat u enigszins gehinderd werd.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat u kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Tijdens de procedure in het kader van uw verzoek om internationale bescherming werd u meerderjarig. Bijgevolg kan de Internationale Conventie voor de rechten van het kind op u niet worden toegepast.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat het vluchtelingenstatuut of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend omdat de door u ingeroepen vervolgingsfeiten niet geloofwaardig zijn. Er kan namelijk geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering bij terugkeer door de taliban gedood te zullen worden (CGVS, p. 15) omdat u door hen werd beschuldigd van het doden van hun commandant S.. Ter zake gaf u aan dat uw moeder 's nachts een lokale talibancommandant ontving, dat u hiervan lucht kreeg, dat u uw oom inlichtte, dat uw oom voor een oplossing zou zorgen, dat de talib vervolgens werd vermoord en achtergelaten aan uw woning, dat de andere talibs vervolgens naar uw huis kwamen en uw vader en moeder ondervroegen, dat uw moeder daarbij opbiechte dat ze nachtelijke contacten had met de talib, dat u dat wist en dat ze in uw richting wees als schuldige van diens dood waarna zij ter plekke werd gedood door de taliban en u het land diende te ontvluchten (CGVS, p. 11-13). Er kan echter geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Er dient namelijk te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen tegenstrijdig bent over de dood van uw moeder. Nochtans is dit de ware kern van uw asielrelaas daar de taliban immers uw moeder hebben vermoord omdat zij heimelijke contacten onderhield met een talibancommandant en nadat zij hen naar u gewezen had als verdachte voor de dood van hun leider. Wanneer uw verzoek om internationale bescherming werd geregistreerd gaf u evenwel aan dat uw moeder reeds lang geleden door uw vader werd vermoord (fiche NMBV). In alle redelijkheid valt op geen enkele manier in te zien dat u tegenstrijdige verklaringen zou afleggen over uw moeders dood. Reeds tijdens u onderhoud op de DVZ werd u met deze pertinente tegenstrijdigheid geconfronteerd en ontkende u louter uw voorgaande verklaringen hetgeen onvoldoende is als verantwoording voor uw tegenstrijdige verklaringen daar op deze manier op geen manier duidelijk is waarom u überhaupt tegenstrijdige verklaringen aflegde. Hoewel bij de beoordeling van dergelijke tegenstrijdigheden ook rekening gehouden moet worden met uw minderjarigheid destijds, valt ook in dit opzicht geenszins in te zien dat u bij de registratie van uw verzoek zou meedelen dat uw moeder werd gedood door uw vader indien ze in werkelijkheid zou zijn gedood door de taliban hetgeen tot uw vertrek uit Afghanistan leidde. Bovendien, indien de moord op uw moeder zo'n twee jaar eerder had plaatsgevonden, in concreto vlak voor uw vertrek ergens in april/mei 2021 (verklaring DVZ d.d. 12 juli 2023, vraag 34), dient te worden aangestipt dat u op dat moment zo'n zestien jaar oud moet geweest zijn waardoor in alle redelijkheid kan worden verwacht dat u bij machte was om u volledig bewust te zijn over de omstandigheden van uw moeders dood. Aldus mag verwacht worden dat u hierover eenduidige verklaringen aflegt. Voorgaande bevindingen ondermijnen bijgevolg fundamenteel de geloofwaardigheid van uw asielmotieven. Immers kan er geen geloof worden gehecht aan het gegeven dat uw moeder door de taliban om het leven werd gebracht waardoor er evenmin geloof kan worden gehecht aan uw bewering dat u in navolging hiervan zelf gevisieerd werd, noch dat de talibs vervolgens bij uw vader kwamen op zoek naar u en hem daarbij uiteindelijk zouden hebben gedood omdat u gevlucht was naar Europa.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt daarenboven nog verder ondergraven doordat u ook tegenstrijdig bent in uw verklaringen over het aantal keren dat u de talib in huis aantrof vooraleer uw oom in te lichten. Waar u bij de DVZ immers nog aangaf dat u hem eerst drie keer zag en na de vierde keer uw oom inlichtte (vragenlijst CGVS d.d. 12 juli 2023, vraag 3.5) gaf u tijdens uw onderhoud op het CGVS aan dat u hem éénmaal zag en dat u vervolgens, na de tweede keer dat u hem in huis aantrof, uw oom inlichtte (CGVS, p. 11-12 & p. 17). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid, ontkent u wederom uw eerdere verklaringen

(CGVS, p. 17). Dergelijke verantwoording volstaat opnieuw niet. Het louter ontkennen van voorgaande verklaringen geeft immers geen verklaring voor de tegenstrijdigheid. Uw jonge leeftijd op het moment van deze beweerde feiten dient in rekening gebracht te worden, doch zelfs dan nog valt niet in te zien dat u – op dat moment immers toch al zestien jaar oud - niet meer zou weten of u de talib twee dan wel vier keer in uw huis hebt gezien vooraleer uw oom in te lichten. Voorgaande, namelijk de ontdekking van de nachtelijke afspraken tussen de talib en uw moeder, vormen de basis van uw verdere asielrelaas. Dat u hieromtrent tegenstrijdig bent doorheen uw verklaringen, ondermijnt de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op ernstige wijze.

Dat er geen geloof dient te worden gehecht aan uw asielrelaas blijkt overigens ook uit de bijzonder onaannemelijk context waarin deze feiten plaatsvonden. Zo is het vooreerst hoogst merkwaardig dat u, als minderjarige doch oudste zoon van het gezin die zelf naar de moskee ging, tot tweemaal toe de talib in uw woning zou hebben aangetroffen doch deze niet zou hebben herkend (CGVS, p. 11 & p. 17). Gegeven dat de taliban, al zolang als u weet en misschien wel tien jaar, in de heel nabij gelegen moskee verbleef (CGVS, p. 8), dat de man hun leider was (CGVS, p. 8) en dat ook u en uw gezin eten aan hen dienden te overhandigden (CGVS, p. 8), zou verwacht worden dat u, destijds als zestienjarige jongen, die zijn hele leven in het dorp woonde (CGVS, p. 5) en er ook naar de moskee ging (CGVS, p. 11), wel degelijk de lokale talibancommandant zou hebben herkend indien deze zich in uw woning bevond.

Verder valt niet in te zien dat u, na de eerste keer dat u hem zag, niet onmiddellijk uw vader hebt ingelicht over zijn aanwezigheid. Zelfs al zou u niet geweten hebben dat het een talib was, dan nog kan in alle redelijkheid verwacht worden dat u uw vader inlichtte over het feit dat u 's nachts tot tweemaal toe een onbekende man in uw woning had aangetroffen. Evenzeer mag het verbazen dat u, nadat u een tweede keer de talib zag, besloot om wel uw oom in te lichten in plaats van uw vader (CGVS, p. 12). Ter verantwoording gaf u aan dat uw vader een oude man was die toch niets kon doen (CGVS, p. 17) doch dergelijke verantwoording voor uw handelen overtuigd niet in de Afghaanse context waarin u leefde. Zelfs al zou uw vader een vijftiger geweest zijn die bovendien een beperking had aan zijn arm (CGVS, p. 6), dan nog kan aangenomen worden dat hij in de Afghaanse samenleving als het hoofd van het huis werd aanzien en dus ook op die manier door u, zijn minderjarige zoon, zou worden bejegend. Dat u tot tweemaal toe een vreemde man in uw huis aantreft, bovendien samen met uw moeder, doch beslist om uw patronale oom in plaats van vader hiervan in te lichten, valt dan ook bijzonder moeilijk in te zien. Bovendien heeft uw oom uw vader evenmin ingelicht (CGVS, p. 18). Meer nog, hoewel u vermoedt dat uw oom de talib om het leven heeft gebracht (CGVS, p. 18), uw oom bovendien de enige was die u had ingelicht en hij die nacht dat de talib werd gedood naar uw huis is gegaan (CGVS, p. 12) en de taliban u beschuldigden van de moord op S. (CGVS, p. 13), mag het ten zeerste verwonderen dat uw vader dit niet duidelijk heeft gemaakt ten aanzien van de taliban (CGVS, p. 18). U kon hieromtrent ook geen afdoende verklaring geven. Zo was u al incoherent over het gegeven of u uw vader al dan niet vertelde over uw vermoeden jegens uw oom (CGVS, p. 18). Ook geconfronteerd met bovenstaande bedenking, bleef u hangen in vage veronderstellingen dat het niet 100% zeker was dat uw oom de moordenaar was alsook dat u de enige verdachte voor de taliban was (CGVS, p. 18). Ook zou uw oom tegenover u en uw vader beweerd hebben van niets te weten (CGVS, p. 18). Het is hoogst frappant dat de taliban u zouden beschuldigden, terwijl niemand precies blijkt te weten hoe de vork in de steel zit, dat u echter concrete vermoeden had jegens uw oom doch dat deze er verder het zwijgen toe deed en dat uw vader zich daar klaarblijkelijk zonder meer bij neerlegde niettegenstaande zijn vrouw werd gedood en zijn oudste zoon in groot gevaar verkeerde.

Een derde hoogst onaannemelijk element in de door u geschetste context is het gegeven dat uw oom H.K. de talib om het leven zou hebben gebracht met een schot (CGVS, p. 12) en dat hij vervolgens de talib zonder meer aan jullie huis heeft achtergelaten (CGVS, p. 12). Het mag een raadsel wezen waarom uw oom, de man in wie u alle hoop vestigde, op dergelijke manier zou gehandeld hebben. Hij heeft een dag lang nagedacht over een oplossing (CGVS, p. 12), waardoor het voor hem ook duidelijk moet geweest zijn dat hij door zo te handelen het gezin van zijn broer, uw vader, in onnoemelijke problemen bracht. In deze kan bovendien nog worden opgemerkt dat het weinig ernstig te beweren dat niemand in huis het schot zou hebben gehoord indien de talib dermate dicht bij de woning werd omgebracht (CGVS, p. 19). Immers blijkt dat de talib naast de muur van jullie huis werd aangetroffen (CGVS, p. 12), zelfs aan de binnenzijde in jullie eigen tuin (vragenlijst CGVS d.d. 12 juli 2023, vraag 3.5) zou zijn aangetroffen, hetgeen inhoudt dat uw oom hem ofwel daar ter plekke heeft doorgeschoten en laten liggen dan wel dat uw oom het lijk daar moedwillig heeft geplaatst hetgeen al helemaal niet in te zien is. Uw verantwoording, namelijk dat men gewoon was aan geweerschoten (CGVS, p. 19), valt moeilijk aan te nemen. Immers moet dit schot – in casu dus in jullie eigen tuin - toch wel heel dichtbij geklonken hebben.

Op basis van voorgaande dient te worden besloten dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw asielmotieven. Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan omwille hiervan een gegronde vrees voor vervolging zou koesteren.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig **artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de **EUAA Country Guidance: Afghanistan** van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden: enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie **EASO Afghanistan Security Situation Update** van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, **EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de **COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie** van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, **EUAA Afghanistan Security Situation** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is in vergelijking met de periode voordien, die gekenmerkt werd door een gewapende strijd tussen de toenmalige overheid en de Taliban. Het einde van deze strijd ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Sinds de machtsovername van de Taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvond, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's

allen met meer dan 90%. Dit lagere niveau van willekeurig geweld zette zich door in 2022, en een verdere daling van het aantal veiligheidsincidenten zette zich door in 2023.

In de eerste 21 maanden na de machtsovername (15 augustus 2021 tot 30 mei 2023) registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IEDaanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers, waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. In de meest recente periode, van 1 juli 2022 tot 30 september 2023, registreerde UCDP in totaal 619 burgerslachtoffers (bij 302 incidenten waarin minstens één burger het leven liet). Bijna een kwart van deze slachtoffers viel bij vier grote aanslagen in de periode augustus-november 2022, die gericht waren tegen gebedshuizen en de sjiitische gemeenschap.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de Taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de Taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de Taliban en tegen sjiitische burgers. Zowel de activiteiten van anti-Taliban verzetsgroepen en aanslagen door ISKP als de impact van hun acties op de burgerbevolking kenden in de loop van 2023 een sterke terugval na operaties van de Taliban tegen deze groeperingen.

ISKP heeft in Afghanistan geen controle over grondgebied en gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de Taliban dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de Taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd kort na de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van aanslagen die voornamelijk plaatsvonden in Kabul en gericht waren tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. In de loop van 2023 daalde het aantal aanslagen van ISKP tegen sjiieten en leek ISKP zich eerder te concentreren op aanslagen tegen de Taliban. Het aantal aan ISKP toegeschreven aanvallen daalde significant na operaties van de Taliban tegen deze groepering in de loop van 2023.

ACLED en UCDP registreerden in de periode van 1 juli 2022 tot 30 september 2023 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul, gevolgd door Takhar en Panjshir. De provincie Kabul telde in deze periode het hoogste aantal burgerslachtoffers, gevolgd door Takhar, Panjshir, Badakshan en Baghlan. Ongeveer 40% van het aantal burgerslachtoffers viel in deze laatste provincies en dit hoofdzakelijk in de periode tussen juli en oktober 2022.

De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de Taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden (-96%) en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt. UNOCHA rapporteerde in de periode van 1 juli 2022 tot 22 augustus 2023 in totaal 2.205 (315 families) nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, allen afkomstig uit Panjshir. Ontheemding ten gevolge de economische situatie en natuurrampen kende een sterke stijging.

De machtsovername door de Taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook

besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflictgerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst.

Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting.

U bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

U laat na het bewijs te leveren dat u specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met uw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan. Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in uw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat u een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig **artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet** wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, *N. v. Verenigd Koninkrijk*, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, *S.H.H. / Verenigd Koninkrijk*, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak *M.S.S.* en in de zaak *Sufi en Elmi* (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, *M.S.S. / België en Griekenland*, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, *Sufi en Elmi / Verenigd*

Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn. Na de machtsovername daalde het gemiddelde inkomen met een derde en had Afghanistan af te rekenen met een hoge inflatie. Hoewel de Wereldbank spreekt van een significante stijging van de arbeidsmarktparticipatie in 2022 en 2023, situeert de meerderheid van de jobs zich in de informele sector en bedraagt de werkloosheidsgraad 18% voor mannen en 44% voor vrouwen. UNOCHA geeft aan dat twee derde van de bevolking in 2023 humanitaire hulp nodig heeft. WFP geeft aan dat bij bijna 90% van de bevolking sprake is van onvoldoende voedselconsumptie en volgens de IPC-kwalificatie kent minstens 40% van de bevolking een hoog niveau van acute voedselonzeekerheid.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 **kan uitgaan van of veroorzaakt worden door:** “a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren”. Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat “In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat **dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden** en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat **gevaaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...)** Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een dergelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd.” (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat “Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.”. Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat **een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.**

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat **specifiek en individueel** van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij **op intentionele en gerichte wijze** zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet **opzettelijk** werd ontzegd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de **EUAA Country Guidance** van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, **tenzij** er sprake is van het **opzettelijk gedrag van een actor**.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf,

EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari de **EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments** van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) en de **EUAA Afghanistan – Country Focus** van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afgaanse overheid was voor de machtsovername door de Taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afgaanse economie. Het optreden van de Taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socioeconomische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de Taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afgaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de Taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de Taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie in 2021 en 2022 en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Volgens de Wereldbank kromp de Afgaanse economie in 2022 met 6% in vergelijking met 2021. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en overstromingen en aardbevingen een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hulpverlening kende na de machtsovername moeilijkheden, o.m. als gevolg van gestegen kosten, moeilijkheden bij geldtransfers naar Afghanistan, het feit dat bepaalde Talibanministers op de sanctielijst van de VN stonden en het verbod voor vrouwen om voor ngo's of de VN te werken. Uit de beschikbare landeninformatie blijkt niet dat de Taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren. Integendeel moet worden vastgesteld dat de Taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de Taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de Taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

U toonde evenmin aan dat u bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij u niet in staat zou zijn om in uw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

Uit de beschikbare landeninformatie (**EASO Afghanistan Country Focus** van januari 2022, **EUAA Afghanistan: Targeting of individuals** van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, **EUAA Country Guidance Afghanistan** van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>), **EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city** van augustus 2022, beschikbaar op [https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf)

[PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf](https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf),

EUAA Afghanistan – Country Focus van december 2023, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2023-12/2023_12_COI_Report_Afghanistan_Country_Focus_EN.pdf, en de **COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban** van 14 december 2023, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_migratiebewegingen_van_afghanen_sinds_de_machtsovername_door_de_taliban_2_0231214.pdf, kan verder **niet** worden afgeleid dat het **loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar uw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen**.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat emigratie wordt omschreven als een belangrijke component van de Afghaanse geschiedenis en een fenomeen dat ingebakken zit in de Afghaanse maatschappij en cultuur. Miljoenen Afghanen hebben het land de voorbije decennia om diverse redenen verlaten. Ook na de machtsovername van de Taliban in augustus 2021 blijft het verlangen om te emigreren groot, voornamelijk bij hoger opgeleide Afghanen en bij Afghanen jonger dan 30 jaar.

De de facto autoriteiten zijn er zich van bewust dat ze de talenten, vaardigheden en ervaring van hun bevolking nodig hebben, en verkondigen in hun officiële communicatie sinds de machtsovername een duidelijke boodschap waarin ze de Afghaanse bevolking vragen het land niet te verlaten en de reeds uitgeweken Afghanen aansporen terug te keren om het nieuwe bestel te ondersteunen. Tal van berichten volgen in de loop van 2022 en 2023 waarbij de Taliban politieke leiders en ambtenaren van de voormalige regering, maar ook investeerders, zakenlui en academici die het land hebben verlaten, oproepen om terug te keren naar Afghanistan. Begin oktober 2023 zou het aantal hooggeplaatste figuren dat terugkeerde naar Afghanistan volgens de 'Commissie voor terugkeer en communicatie met voormalige Afghaanse ambtenaren en politieke figuren' opgelopen zijn tot bijna 700 personen.

Verder blijkt uit de landeninformatie dat de luchthavens van Kaboel, Kandahar, Herat en Mazar-e Sharif opnieuw functioneren. Op de luchthaven van Kaboel zijn er dagelijks zowel binnenlandse als internationale vluchten die aankomen en vertrekken. Alleen al vanuit Dubai Airport vertrekken er maandelijks ruwweg 200 vluchten naar Kaboel. De passagiers op deze vluchten worden omschreven als een gemengde groep van Afghaanse gezinnen die op familiebezoek gaan, zakenlui, hulpverleners en gedeporteerden. Er zijn heden geen rechtstreekse vluchten naar Afghanistan mogelijk vanuit België, of bij uitbreiding vanuit de EU. Wel is het mogelijk om dagelijks via tussenstops (in Istanboel, Abu Dhabi, Dubai, Teheran, ...) vanuit West-Europa naar de internationale luchthaven van Kaboel te vliegen.

Volgens bronnen heeft er in 2022 en tijdens de eerste maanden van 2023 over het algemeen geen gedwongen terugkeer plaatsgevonden vanuit Europa naar Afghanistan. Sinds Turkije in januari 2022 commerciële vluchten naar Kaboel heeft hervat, verschijnen wel doorlopend berichten over deportaties van Afghaanse migranten. Doorheen 2022 zou het om bijna 70.000 personen gaan, in 2023 gaat het opnieuw om duizenden mensen. Ook vanuit de buurlanden Iran en Pakistan worden Afghaanse migranten gerepatriëerd. In 2022 en tijdens de eerste helft van 2023 gaat het over meer dan 600.000 Afghanen die worden teruggestuurd uit Iran. In het najaar van 2023 kwam ook een massale migratiegolf vanuit Pakistan op gang. Midden november 2023 zouden reeds meer dan 300.000 Afghanen Pakistan verlaten hebben nadat de Pakistaanse autoriteiten begin oktober hun nieuw deportatiebeleid bekend hadden gemaakt.

Het is onbekend hoeveel Afghanen er sinds augustus 2021 vanuit westerse landen vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan, aangezien dergelijke terugkeer via een derde land verloopt. Verschillende bronnen bevestigen evenwel dat er sinds de machtsovername door de Taliban naast definitieve terugkeer ook sprake is van tijdelijke terugkeer van Afghanen naar hun thuisland. Hierbij worden familiebezoek, zakenbelangen en het beheer van eigendommen aangehaald als mogelijke redenen voor een tijdelijke terugkeer.

De immigratieprocedure op de luchthaven van Kaboel verloopt grotendeels zoals voordien. De controle van passagiers wordt nog steeds uitgevoerd door voormalig immigratie- en luchthavenpersoneel (waaronder ook

vrouwelijk personeel), dat naar verluidt geleidelijk aan vervangen wordt door Talibanpersoneel in uniform. Anno 2023 zijn de Taliban en hun General Directorate of Intelligence (GDI) aanwezig op de luchthaven in Kaboel. De Taliban zou beschikken over passagierslijsten en zou dus kunnen achterhalen wie het land binnenkomt. De GDI zou in het bijzonder aandacht hebben voor buitenlanders, spionnen en mensen met mogelijke connecties met Islamic State Khorasan Province (ISKP). Op de luchthavens zouden ook lijsten voorhanden zijn met namen van personeelsleden van de voormalige ANSF die gezocht worden. De Taliban zou actief gebruik maken van biometrische gegevens om deze mensen te herkennen en op te sporen. Een van de geconsulteerde bronnen geeft aan dat het niet kan uitgesloten worden dat mensen die uit een westers land komen meer vragen moeten beantwoorden bij binnenkomst, vooral wanneer zij westerse kleding dragen. De Taliban worden evenwel niet in staat geacht om van iedereen te weten of te achterhalen van waar en waarom iemand is teruggekeerd.

Evenmin worden de Taliban geacht over de nodige capaciteit, mankracht en middelen te beschikken om iedereen die zich op het Afghaanse grondgebied bevindt te controleren en eventuele tegenstanders systematisch op te sporen. De Taliban hebben wel controleposten opgericht om vermoedelijke tegenstanders en voormalige medewerkers van de ANSF op te sporen. Daarnaast wordt op deze manier tevens toezicht gehouden op de handhaving van de Taliban codes, waaronder het verbod voor vrouwen om zich in het openbaar te verplaatsen zonder begeleiding van een mahram. Deze controleposten staan vooral in de provinciale hoofdsteden, districtscentra en stedelijke centra zoals Kaboel opgesteld. Elders in het land zouden er nauwelijks controleposten zijn. Tijdens deze controles worden standaardvragen gesteld aangaande de herkomst en bestemming van personen. Hoewel er meldingen zijn van controles waarbij telefoons worden doorzocht, zou dit niet systematisch gebeuren, maar eerder afhangen van de locatie en het profiel van de gecontroleerde persoon. Hierbij wordt onder meer verwezen naar de controle van VN-personeel, militaire voertuigen, personen die verdacht worden van banden met ISKP, Panjshiri's. De controleposten zijn vooral bedoeld om te speuren naar personen met een specifiek profiel. Er blijkt uit de beschikbare algemene informatie aldus niet dat elke Afghaan die langs een controlepost komt problemen zal ondervinden.

Hoewel de infrastructuur van de de facto Talibanregering als zwak wordt bestempeld, en de Taliban niet in staat worden geacht om alle terugkeerders op te sporen en te controleren, zullen in de praktijk, op dorpsniveau, de plaatselijke leiders wel op de hoogte zijn van wie is teruggekeerd.

Meerdere bronnen geven aan dat er weinig concrete informatie is over de huidige situatie van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, zowel vanuit het Westen als vanuit naburige landen. De beschikbare informatie hierover wordt omschreven als gering, beperkt en vaak eerder anekdotisch. Niettegenstaande er geen systematische opvolging gebeurt van Afghanen die terugkeren naar Afghanistan, dient erop gewezen te worden dat verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land opvolgen en rapporteren over gebeurtenissen en incidenten. Indien er ernstige problemen zouden zijn met de manier waarop de Taliban personen behandelen die terugkeren uit het Westen zou dit gemeld zijn door de talrijke instellingen, organisaties en instanties die de situatie in het land opvolgen. Dit is geenszins het geval. Verschillende bronnen geven aan geen weet te hebben van systematische acties vanwege de de facto autoriteiten ten aanzien van Afghanen die terugkeren, louter omdat ze zijn teruggekeerd uit een westers land.

Personen die uit Europa terugkeren naar Afghanistan kunnen evenwel door de Taliban of de Afghaanse gemeenschap met argwaan worden bekeken en kunnen geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting, o.a. omwille van **de perceptie verwesterd te zijn**. Stigmatisering of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. Personen kunnen worden gezien als 'verwesterd', onder meer omwille van hun gedrag, uiterlijk of geuite meningen die als niet-Afghaans en/of niet-islamitisch beschouwd worden. Echter, niet elke Afghaan die terugkeert loopt hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd. Evenmin kan gesteld worden dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om te besluiten dat u gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de Westerse waarden, of als iemand die de sociale normen niet respecteert en om die reden zal vervolgd worden. De Afghaanse maatschappij wordt immers omschreven als zeer divers en complex, waardoor er bijgevolg steeds (lokale) variatie in interpretatie en houdingen mogelijk is, ook wat betreft de wijze waarop mensen die terugkeren naar Afghanistan worden gepercipieerd en behandeld. Mogelijke reacties ten aanzien van terugkeerders vanwege de Taliban of vanwege de Afghaanse gemeenschap zullen dus steeds afhankelijk zijn van verschillende factoren, zoals het individuele profiel van de terugkeerder, het netwerk in Afghanistan en de plaats, context en familiale situatie in Afghanistan waarnaar deze persoon terugkeert. Niet elke Afghaan die terugkeert vanuit het Westen loopt derhalve hetzelfde risico om te worden beschouwd als verwesterd.

Evenmin kan voor elke Afghaan die onder het profiel van toegeschreven verwestering valt een gegronde vrees voor vervolging worden aangenomen. Bij de beoordeling van de vraag of er sprake kan zijn van een toegeschreven verwestering die aanleiding kan geven tot een gegronde vrees voor vervolging is derhalve steeds een individueel onderzoek vereist, waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Of een Afghaan wordt beschouwd als verwesterd is afhankelijk van individuele elementen. Deze elementen dienen door de verzoekende partij te worden aangereikt. In uw geval haalt u geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie.

Het CGVS wijst erop dat u verklaarde geboren en getogen te zijn in Omarkhel, gelegen in het district Pul e Khumri van de provincie Baghlan waar reeds sinds vele jaren sprake is van een grote Talibanaanwezigheid, zoals ook blijkt uit uw verklaringen (CGVS, p. 7). U verklaarde verder dat u twee jaar onderwijs in Afghanistan volgde en er een jaar naar de madrassa bent geweest alsook dat u Afghanistan verlaten heeft in april/mei 2021 (verklaring DVZ d.d. 12 juli 2023, vraag 34) en aldus toen u zo'n 16 jaar oud was (CGVS, p. 5). Bijgevolg dient besloten te worden dat u bij uw vertrek uit Afghanistan al gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Er kan dan ook niet gesteld worden dat de vigerende religieuze en conservatieve normen en waarden u volledig onbekend zijn en kan niet worden aangenomen dat u, na een verblijf van slechts één jaar en enkele maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer.

Daar waar kan worden aangenomen dat u tijdens u verblijf in België kennis heeft gemaakt met bepaalde westerse waarden en normen waarbij uw advocaat in haar opmerkingen ook verwijst naar uw wil tot integratie (CGVS, p. 23), toont u evenwel nergens concreet aan dat u deze waarden en normen ook daadwerkelijk geïnternaliseerd heeft, in die mate dat zij fundamenteel deel zijn gaan uitmaken van uw identiteit en morele integriteit en dat van u niet meer zou kunnen worden verwacht dat u er afstand van neemt teneinde zich aan te passen aan het in Afghanistan vigerende normen- en waardenpatroon, zoals vormgegeven door de taliban en de conservatieve geledingen van de Afghaanse samenleving. Evenmin toont u in concreto aan dat u gedurende uw verblijf in België kenmerken of gedragingen heeft ontwikkeld die u moeilijk of nagenoeg onmogelijk zal kunnen veranderen of verbergen en waardoor u bij een terugkeer naar Afghanistan zal bestempeld worden als zijnde besmet door het Westen of anderszins de negatieve aandacht zou trekken van Afghaanse gemeenschap in het algemeen of de taliban in het bijzonder. Terzake haalde u zelf slechts aan dat u het goed hebt in België, dat u naar school gaat, dat u vrienden hebt en dat u sport (CGVS, p. 21). Gevraagd op welke manier u van uzelf vindt dat u veranderd bent in het jaar dat u in België woont, verwijst u naar uw asielrelaas en de reputatie van uw familie die geschaad is en het feit dat u daar in Afghanistan nooit over zou kunnen spreken (CGVS, p. 21). Gevraagd naar andere veranderingen, haalt u aan dat u hier elke dag nieuwe dingen leert (CGVS, p. 22). Zoals reeds aangehaald kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas en aldus aan de geschade reputatie van uw familie. Dat u in de westerse maatschappij eventueel meer mogelijkheden hebt om nieuwe dingen te leren, is op zich geen aanwijzing dat u daadwerkelijk zou verwesterd zijn noch dat u bij terugkeer zo gepercipieerd zou worden te meer u nalaat te verduidelijken welke nieuwe dingen u dan geleerd zou hebben die problematisch zouden zijn bij terugkeer.

Het CGVS wijst er voorts op dat u zichzelf omschrijft als een soennitisch moslim van pathaanse origine (CGVS, p. 5) en dat u de pasitoense taal beheerst. En hoewel u beweert dat u op sociale media enkel kijkt en zelf niets post alsook dat u er nooit contacten op hebt (CGVS, p. 22), blijkt uit onderzoek van uw sociale media uitgevoerd tussen 8 november 2023 en 10 november 2023 (zie NMU2023-196 Check sociale media – 22/26054) wel degelijk dat u er verschillende profielen op nahoudt en dat u hierop regelmatig te zien bent in traditionele Afghaanse kledij, dat u er meestal in het Pasjtoe communiceert en dat uw netwerk grotendeels bestaat uit andere Afghaanse personen. Deze vaststelling ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en aldus evenzeer de geloofwaardigheid van uw motieven. Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert u samen met andere Afghanen in traditionele kledij, draagt u een pakol en/ of een vissersjasje, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's en cijfers die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook in het echte leven contact te hebben.

*Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media** van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn,*

dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leaders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van een jaar en enkele maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel.

Bovendien dient nog opgemerkt te worden dat u niet aantoont dat u bij terugkeer naar Afghanistan niet meer kan rekenen op enig familiaal en sociaal netwerk in Afghanistan. U verklaarde immers zelf dat uw broer en zus bij uw oom verblijven, dat u contact hebt met hem en dat ze het goed stellen (CGVS, p. 5-6). Zoals hierboven reeds werd beargumenteerd, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielerelaas (supra). Hieruit volgt dat ook aan de bewering dat uw vader zou zijn omgebracht door de taliban alsook dat uw broer door hen werd meegenomen, geen geloof kan worden gehecht, waardoor er niet kan gesteld worden dat zij niet meer Afghanistan aanwezig zouden zijn. Aldus kan worden aangenomen dat zij u kunnen bijstaan in geval van terugkeer en u zich desgevallend kan informeren naar de veranderingen in de heersende regels en normen binnen de huidige Afghaanse samenleving, zoals vormgegeven door de taliban.

Verder blijkt uit voorgaande vaststellingen dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat u een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban u niet zal viseren bij een terugkeer naar uw land van herkomst. Bovendien brengt u zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat u in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. U dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijft u echter in gebreke.

Er liggen verder geen indicaties voor dat de taliban enige kennis zouden hebben van uw activiteiten hier in België, en dan meer in het bijzonder dat u actief bent op sociale media. Uit de landeninformatie blijkt overigens niet dat het hebben van profielen op sociale media zonder meer een risico op vervolging met zich meebrengt. Hoewel internationale media berichten dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media, betroffen deze dit echter kritische berichten ten aanzien van de taliban. U maakt geenszins aannemelijk dat uit accounts op sociale media afgeleid kan

worden dat u zich kritisch uit ten aanzien van de taliban waardoor u dreigt gevisieerd te worden. Hoe dan ook toont u niet aan dat het voor u onoverkomelijk zou zijn om bij terugkeer naar Afghanistan de inhoud van uw sociale media te wissen of uw accounts volledig te verwijderen.

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat het niet volstaat om op algemene wijze te verwijzen naar het feit dat men omwille van zijn verblijf in Europa als verwesterd gepercipieerd zal worden en bij terugkeer naar Afghanistan vervolgd zal worden. Deze vrees voor vervolging dient geïndividualiseerd en geconcretiseerd te worden. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u bij terugkeer naar Afghanistan gezien zal worden als zijnde 'besmet' door de westerse waarden en als iemand die de sociale normen niet respecteert en dat u daarom in die zin een risico loopt om vervolgd te worden bij een terugkeer naar Afghanistan

De informatie waarop het CGVS zich baseerde is aan het administratief dossier toegevoegd.

De opmerkingen die u naar aanleiding van het persoonlijk onderhoud hebt overgemaakt op 23 oktober 2023, werden in rekening gebracht bij de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming.

De documenten die u in het kader van uw verzoek om internationale bescherming voorlegde, kunnen voorgaande beoordeling niet wijzigen. De taskara van uzelf, uw vader, uw broer en zus en uw oom alsook de (oude) foto van uzelf samen met uw vader kunnen hoogstens een aanwijzing vormen voor uw identiteit, nationaliteit en afstamming dewelke vooralsnog niet worden betwist. Het betreffen evenwel kopieën waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Voor wat betreft de foto van de overleden man, dient te worden opgemerkt dat hieruit geenszins zonder meer kan worden afgeleid dat deze man daadwerkelijk uw vader is, laat staat dat op basis van de foto wordt aangetoond dat hij door de taliban om het leven werd gebracht. Aldus vermag deze foto niet om de bovenstaande argumentatie in verband met uw ongeloofwaardige asielrelaas noch het hieruit volgend vermoeden dat uw vader levend en wel in Afghanistan verblijft, te weerleggen. Het videofragment dat u per usb via uw voogd overmaakte, toont niet meer dan een huis dat zeer beschadigd is. Vooreerst kan uit dit videofragment nergens afgeleid worden dat het uw huis betreft. Bovendien zijn er op de video nergens brandsporen, zoals bijvoorbeeld verkoolden resten, roet en dergelijke, te zien, dit terwijl u nochtans beweerde dat de taliban het huis in brand hadden gestoken (CGVS, p. 15). Voorgaande videofragment is aldus geenszins een tegenindicatie voor wat betreft uw ongeloofwaardig bevonden asielrelaas, wel integendeel daar de beelden niet in overeenstemming te brengen zijn met uw verklaringen. Documenten ter ondersteuning van een asielaanvraag kunnen enkel als bewijs worden aanvaard, indien ze dienen ter ondersteuning van waarschijnlijke en coherente verklaringen. Ook blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, dat de betrouwbaarheid van Afgaanse documenten in het algemeen erg onzeker is. Corruptie is wijd verbreid bij het verkrijgen van civiele documenten en attesten (zie informatie in het administratief dossier). (zie de **COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021** (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf)

Voor wat betreft de email van uw voogd d.d. 9 oktober 2023, het verslag van dr. Brunen d.d. 28 september 2023 en de email inzake een aanvraag voor/aanstelling van psychologische begeleiding d.d. 5 september 2023, dient vooreerst te worden opgemerkt dat op zich niet wordt betwist dat mogelijk bepaalde mentale problemen heeft. Uw voogd linkt uw psychische kwetsbaarheid evenwel aan uw asielrelaas, hetgeen – zoals hierboven reeds werd beargumenteerd – ongeloofwaardig wordt geacht. Voor wat betreft het verslag van dr. Brunen geeft dit evenmin uitsluitel betreffende de oorzaak van deze problemen. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat een attest van een zorgverlener die een persoon behandelt voor problemen met zijn/haar geestelijke gezondheid een weergave van een bepaald ziektebeeld bevat dat hij onderkent en de mogelijke (meestal door de patiënt zelf aangehaalde) oorzaak ervan. Dergelijke attesten geven echter geen uitsluitel over de ware oorzaak van het vastgestelde ziektebeeld en kunnen bijgevolg de geloofwaardigheid van jullie relaas niet herstellen. Voorts kan in alle redelijkheid nog gesteld worden dat, zelfs al heeft u te kampen met bepaalde mentale problemen, dit geenszins volstaat als verschoningsgrond van de vastgestelde tegenstrijdigheden in uw relaas, die betrekking hebben op kernelementen in uw relaas. De door u ingeroepen medische problemen houden geen verband met de criteria bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. U dient voor de beoordeling van medische elementen een aanvraag voor een machtiging tot verblijf te richten aan de staatssecretaris van Asiel en Migratie of zijn gemachtigde op basis van artikel 9 ter van de wet van 15 december 1980.

De foto van uzelf die per email werden toegevoegd tonen aan dat u op het moment dat deze foto's werden genomen, hoogstwaarschijnlijk in Turkije was. Ter zake wordt geenszins betwist dat u tijdens uw vlucht van Afghanistan naar België via Turkije hebt gereisd. Wanneer deze foto's precies werden genomen, hebt u hier

niet bij vermeld, noch valt dit uit de foto's zelf af te leiden. Hoelang u in Turkije hebt verbleven, valt evenmin af te leiden uit de foto's.

Uw Belgisch schoolrapport d.d. juni 2023 toont aan dat u naar school bent gegaan en daarbij goede cijfers hebt behaald, hetgeen niet wordt betwist. Echter, het loutere gegeven dat u tijdens uw minderjarigheid en gedurende de periode dat u nog in de asielprocedure zat, naar school ging, is op zich geenszins van die aard dat hieruit zou kunnen worden afgeleid dat u verwesterd bent. De afsprakennota inzake vrijwilligerswerk op het speelplein, toont slechts aan dat u tijdens de zomermaanden, gedurende een week als vrijwilliger hebt gewerkt op het speelplein van Machelen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker voert in een enig middel een schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 17 van het Koninklijk Besluit van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EG van het Europees Parlement en van de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (hierna: de Kwalificatierichtlijn), van de artikelen 3 en 13 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheidsbeginsel en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een eerste onderdeel gaat verzoeker in op de vluchtelingenstatus.

In een eerste subonderdeel hekelt verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening heeft gehouden met zijn psychische toestand en zijn jonge leeftijd. Verzoeker gaat verder in op de beoordeling van het geloofwaardigheidsonderzoek, waarbij hij ingaat op zijn verklaringen omtrent de dood van zijn moeder. Hij wijst op de omstandigheden van de registratiefiche van NMBV, op de impact van traumatische gebeurtenissen en de Afghaanse context. Verzoeker besluit dat: *“Verder dient te worden vastgesteld dat zijn verklaringen weldegelijk in grote lijnen geloofwaardig zijn en dat verwerende partij er zich toe heeft beperkt detailelementen uit zijn relaas te vergroten terwijl het overigens vaststaat dat verzoeker nog minderjarig was op het ogenblik van de feiten en sindsdien last heeft van psychologische moeilijkheden.”* Verzoeker gaat verder in op de landeninformatie met betrekking tot de behandeling van de taliban van zina en bloedwraak.

In een tweede subonderdeel stelt verzoeker dat hij het recht heeft om te worden geconfronteerd met zowel zijn eigen verklaringen als met de algemene situatie in Afghanistan.

In een derde subonderdeel gaat verzoeker in op het gebrek aan een afdoende onderzoek naar een risico op vervolging wegens verwestering. Verzoeker verschaft een uitgebreide theoretische uiteenzetting omtrent het begrip “verwestering”, gaat in op de gronden van vervolging en de objectieve landeninformatie, waaronder de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie. Verder gaat verzoeker in op het CEDOCA rapport van 11 september 2023 over Afghaanse bendes en sociale media en het gevoerde onderzoek naar zijn activiteiten op sociale media. Verzoeker hekelt de hallucinante redenering van de commissaris-generaal, dat criminele bendes typerend zouden zijn voor de traditionele Afghaanse cultuur. Hij benadrukt verder dat het slechts gaat om activiteiten op sociale media van enkele dagen en benadrukt dat jongeren – Afghaans of niet – zeer actief zijn op sociale media en heel wat liken of posten, zonder er werkelijk bij stil te staan wat ze nu precies hebben gelezen of gezien. Verzoeker hekelt verder dat hij hierover niet werd gehoord. Vervolgens gaat verzoeker concreet in op zijn individuele elementen, die aantonen dat hij riskeert gepercipieerd te worden als verwesterd.

In een tweede onderdeel gaat verzoeker in op de humanitaire crisis en hongersnood. Verzoeker schetst de situatie en duidt de taliban aan als verantwoordelijke actor voor deze crisis. Verzoeker stelt dat de humanitaire crisis in Afghanistan een onmenselijke en vernederende behandeling in de zin van artikel 3 van het EVRM vormt. Verder zet verzoeker uiteen waarom de subsidiaire beschermingsstatus ook kan worden toegepast in situaties van economische crisis/hongersnood.

In een laatste onderdeel gaat verzoeker in op de veiligheidssituatie.

2.2. Verzoeker voegt ter ondersteuning van zijn verzoekschrift volgende overtuigingsstukken toe:

- “3. Schoolattest;
- 4. Schoolrapport;
- 5. Werkcontract en betalingsbewijs bij café M.;
- 6. Vrijwilligerswerk speelplein Machelen – augustus 2023;
- 7. Foto deelname loopwedstrijd;
- 8. Observatieverslag Fedasil OC;
- 9. Notities vanwege de begeleiders van verzoeker in het OC.”

3. Aanvullende nota's

3.1. De commissaris-generaal heeft op 13 juni 2024, overeenkomstig artikel 39/76 § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota overgemaakt. In de nota, die hij betreft op de beoordeling van artikel 48/4, § 2, b) en c) van de Vreemdelingenwet, worden volgende rapporten genoemd:

- EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023;
- EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022;
- EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022;
- EUAA Country Guidance: Afghanistan van mei 2024;
- EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022;
- EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020;
- EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022;
- UNAMA, Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan van juni 2023,
- COI Focus Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de Taliban van 14 december 2023;
- EUAA COI Query Afghanistan - Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 2 februari 2024.

3.2. Verzoeker maakt op 16 juni 2024, overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, een aanvullende nota over waarin hij nog bijkomende stukken inzake zijn verblijf in België neerlegt.

4. Voorafgaand

4.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4.2. Het wettelijke kader omtrent de beoordeling van feiten en omstandigheden met inbegrip van de samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70). De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekers. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

4.3. Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De beoordeling

5.1. De beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1.1. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en zijn aanvullende nota, onder meer, naar zijn verwestering en de daaruit voortvloeiende vrees om bij een terugkeer naar Afghanistan te worden vervolgd door de taliban, die hem zullen beschouwen als een ongelovige.

5.1.2. Op basis van de objectieve landeninformatie, die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, kan volgende analyse worden gemaakt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 18). De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de islamitische waarden. De *de facto*-regering beschouwt zichzelf als een sturende instantie met een fundamentele doelstelling om de bevolking te doen leven volgens de religieuze wetgeving. De conservatieve opperste leider Haibatullah Akhundzada houdt steeds nadrukkelijker de touwtjes in handen en zijn gezag is steeds dwingend geworden. In november 2022 gaf hij opdracht tot volledige invoering van de taliban-versie van de sharia (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 26).

De mensenrechtensituatie in Afghanistan is na de machtsovername gradueel verslechterd en verschillende bronnen stellen een tendens vast waarbij de *de facto*-administratie ontwikkelt naar een theocratische politiestaat die regeert in een sfeer van angst en misbruik (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, december 2023, p. 21). Om de strenge leefregels van de talibans zeer strikte interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de facto*-regering opnieuw het 'Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice' (*Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar*) (hierna: het MPVPV) opgericht, en gebruikt daartoe ook het 'Taliban General Directorate of Intelligence' (GDI) en een aantal *de facto*-staatsinstellingen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

De taliban, die de Deobandi-islam aanhangen, een puriteinse en conservatieve tak binnen de soennitische islam, streven een zuivering van de Afghaanse samenleving na waarbij buitenlandse invloeden worden geweerd. De *de facto*-regering heeft daartoe massaal geïnvesteerd in het bouwen van moskeeën en madrassa's over het hele land. In deze optiek is ook het westers seculier onderwijssysteem onder vuur komen te liggen en inspanningen om westers seculier onderwijs te bannen zijn toegenomen ten voordele van de uitbreiding van religieus onderwijs (EUAA, *Afghanistan Country Focus*, december 2023, p. 94, 101).

Het toepasselijke rechtskader blijft onduidelijk. De *de facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de facto*-regeringen, vaardigen nog steeds verschillende decreten en richtlijnen uit met betrekking tot het naleven van de sharia in het dagelijkse leven, die een impact hebben op de rechten van meisjes en vrouwen, de media en het algemene publiek. In juni 2022 rapporteerde de secretaris-generaal van de VN dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA, *"Afghanistan security situation"*, August 2022, p. 29-31 en EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 41 ev.). Verder is laster en ongefundeerde kritiek op de *de facto*-regering verboden, moeten nationale en internationale ngo's hun vrouwelijke medewerkers op non-actief zetten, zo niet kunnen zij hun licentie verliezen, is het voor vrouwen verboden om voor VN-agentschappen te werken, is universitaire scholing voor vrouwen geschorst, moeten schoonheidssalons sluiten en moet het vieren van Valentijn worden vermeden. Naast deze nationale decreten en instructies, die aanleiding geven tot het institutionaliseren van een genderapartheid, werden er in sommige provincies ook bijkomende instructies uitgevaardigd. Zo werd in sommige provincies aan winkeliers het verbod opgelegd om te verkopen aan vrouwen zonder hidjab. Voorts werd gerapporteerd dat het in Kabul verboden is om muziek te spelen in trouwzalen en dat vrouwen geen parken en publieke badhuizen mogen bezoeken, werden in Helmand en Kandahar onderwijsinstellingen gesloten tot nader order, werden winkeliers in Mazar-e-Sharif verplicht hun winkels te sluiten gedurende de gebeden en deze bij te wonen en werden mannelijke leerkrachten en studenten in Kandahar verplicht schriftelijk te beloven de taliban-interpretatie van de sharia na te leven, met inbegrip van het dragen van traditionele Afghaanse kleren en het groeien van een baard (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 24).

Er bestaan lokale verschillen in de handhaving van de opgelegde decreten, instructies en regels (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, August 2022, p. 45-48 en EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December 2023, p. 22 en 24-25).

Gelet op de grote interne variatie is het voor de Afghaanse bevolking niet steeds duidelijk welke regels waar van toepassing zijn en is er volgens sommige bronnen sprake van een juridisch vacuüm. Instructies zijn vaak opzettelijk vaag geformuleerd, zijn vaak niet schriftelijk en worden gecommuniceerd via verschillende kanalen, waaronder via de persoonlijke sociale mediakanalen van talibanverantwoordelijken en in media-interviews, waardoor de juridische aard niet altijd duidelijk is. Een aantal bronnen wijzen op lokale variatie in de toepassing van sommige regels, zoals de verplichting voor vrouwen om begeleid te worden door een *mahram*. Er wordt ook melding gemaakt van tegenstrijdige communicatie door de taliban en over de mogelijkheid om bepaalde aankondigingen te omzeilen (EUAA, *"Afghanistan Country Focus"*, December

2023, p. 22). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels dan weer uitgebreider dan was voorzien door het *de facto*-ministerie in Kabul (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 95, geciteerd in COI Focus Afghanistan, “*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban*” van 14 december 2023).

Aankankelijk werd een tendens waargenomen onder taliban-rechters om niet te strenge vonnissen uit te spreken en waren er slechts sporadisch lokale berichten over lijfstraffen of doodstraffen. Op 14 november 2022 droeg de opperste leider Akhundzada evenwel alle taliban-rechters op om de sharia volledig toe te passen en ‘*hudud*’- en ‘*qisas*’-straffen op te leggen. Deze straffen omvatten onder meer executies, steniging, geseling en amputatie van ledematen (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

In het bijzonder wat betreft ‘*zina*’ – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen, wat tevens kan worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. ‘*Zina*’ is één van de ‘*hudud*’-misdaden (Nederlands ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 7, voetnoot 1). Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA “*Afghanistan targeting of individuals*”, August 2022, p. 35, 87-88 en 95-96). In het Algemeen Ambtsbericht wordt gesteld dat geen betrouwbare gegevens bestaan over de bestraffing van ‘*zina*’ en dat het moeilijk is cijfers te vinden voor van aantallen lijfstraffen voor deze specifieke ‘*hudud*’-misdad aangezien de politie deze cijfers niet meedeelt (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130).

Er bestaat geen duidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, “*Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taleban’s second Emirate*”, van 15 juni 2022 in EUAA “*Afghanistan security situation*”, August 2022, p. 30). Ook de meest recente landeninformatie schept hierover geen duidelijkheid.

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “*wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing*”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “*Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022*”, p. 17). UNAMA rapporteerde 63 gevallen van zweepslagen uitgesproken door een *de facto*-rechtbank in de periode 15 augustus 2021 tot 24 mei 2023, die betrekking hadden op 394 slachtoffers; AW rapporteerde 56 gevallen van zweepslagen in de periode oktober 2022 tot september 2023 en Rawadari rapporteerde 69 personen die zweepslagen hadden gekregen in de eerst zes maanden van 2023. UNAMA rapporteerde later dat publieke lijfstraffen bleven uitgevoerd worden in de periode juli tot september 2023 (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27). De plaatsvervangende taliban-opperrechter kondigde aan dat rechtbanken in het hele land 175 personen hadden veroordeeld tot ‘*qisas*’-straffen, 37 tot steniging en 103 tot ‘*hudud*’-straffen zoals zweepslagen en amputatie (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*”, juni 2023, p. 130). Een professor aan de American University of Afghanistan wees erop dat bij het uitspreken van lijfstraffen in principe een zeer hoge bewijsstandaard geldt. Het grote aantal lijfstraffen dat reeds werd uitgevoerd wijst er volgens hem echter op dat een zeer ‘soepele’ bewijsstandaard wordt gehanteerd door de taliban. Bovendien worden opgelegde straffen niet steeds vooraf gegaan door een rechterlijke procedure, maar worden ze veeleer opgelegd via individuele, ad-hoc-beslissingen, bijvoorbeeld door leden van de MPVPV en de *de facto*-politie, wanneer deze vaststellen tijdens controles op straat dat burgers zich niet aan de opgelegde regels houden (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 27).

De scheiding van mannen en vrouwen in het openbare leven op straat wordt door controleurs van de MPVPV gecontroleerd, die volgens sommige bronnen ook vragen stelden over de kernelementen van de islam of over de sharia en mensen die hierop niet het juiste antwoord gaven naar het politiebureau brachten (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, “*Taliban’s impact on the population*”, juni 2022, p. 23-24 en EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 20). Volgens Dr. Schuster hebben de taliban sociale media profielen gemonitord en werden mensen beschuldigd van morele corruptie (EUAA, “*Afghanistan Country Focus*”, December 2023, p. 98). Een andere bron stelt dat het monitoren van sociale media vooral leidde tot het opsporen van personen die kritiek uitten in eigen naam (Ministerie van Buitenlandse Zaken, “*Algemeen Ambtsbericht*”, juni 2023, p. 44). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (“*Ministry of Communications and Information Technology*”) wel

bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met "*immorele inhoud*" te beperken (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", p. 44). Volgens verschillende bronnen controleren de taliban niet alleen sociale media netwerken maar luisteren zij ook mee met telefoongesprekken, ook met personen die vanuit het buitenland naar familieleden in Afghanistan belden (Ministerie van Justitie, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 44, 80, 116). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, Afghanistan, "*Taliban's impact on the population*", juni 2022, p. 23, waarnaar wordt verwezen in de EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022).

Wat betreft personen die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder taliban-sympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De opperste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de "*geloofsethiek en denkwijze*" van Afghanen die Afghanistan verlaten in gevaar werden gebracht en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de islam en het islamitische systeem te verzinnen om asiel te krijgen (voetnoot 476, TOLONews, "*Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada*", 8 December 2021 in EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken. De taliban kijken echter anders naar leden van de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en van wie wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijt. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 50-51). Desalniettemin hebben taliban-functionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge taliban-functionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd en volgens het Algemeen Ambtsbericht is het onduidelijk of en welke eventuele problemen teruggekeerde Afghanen zouden kunnen krijgen en hoe zij behandeld zouden worden bij terugkeer naar Afghanistan, aangezien de informatie hierover beperkt en anekdotisch is (EUAA "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 53-55; "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", p. 148-149; COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36). Sommige bronnen geven evenwel aan dat in de praktijk op dorpsniveau de plaatselijke leiders zullen weten wie is teruggekeerd (voetnoot 514: Denmark, DIS, Afghanistan – *taliban's impact on the population*, June 2022, p. 23 en 38 in EUAA, "*Afghanistan: targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Het is voor de taliban in dorpen dan ook gemakkelijker om informatie in te winnen of te horen te krijgen over personen die zijn teruggekeerd (Ministerie van Buitenlandse Zaken, "*Algemeen Ambtsbericht Afghanistan*", juni 2023, p. 44).

Het Noorse Landinfo benadrukt dat de Afghaanse maatschappij zeer divers en complex is en dat dit ook wordt gereflecteerd in de wijze waarop de nieuwe *de facto*-autoriteiten het land besturen. Er is een grote variatie in houdingen en tal van lokale verschillen zijn mogelijk en er wordt aangenomen dat dit ook van toepassing is op de wijze waarop mensen die terugkeren uit het Westen worden gepercipieerd. Mogelijke reacties zullen dus steeds afhankelijk zijn van het individuele profiel van de persoon die terugkeert, het netwerk dat deze persoon heeft in Afghanistan en de plaats in Afghanistan naar waar deze persoon terugkeert (COI Focus Afghanistan, "*Migratiebewegingen van Afghanen sinds de machtsovername door de taliban van 14 december 2023*", p. 36).

Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA, "*Afghanistan targeting of individuals*", August 2022, p. 55). Bronnen geven ook aan dat individuen die als "*verwesterd*" worden gezien, bedreigd kunnen worden door de taliban, hun familie of bureaus omdat ze worden gezien als "*verraders*" of "*ongelovigen*".

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA "*Afghanistan targeting of*

individuals", August 2022, p. 51, EUAA, "*Afghanistan Country Focus*", December 2023, p. 100). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen. Wel kunnen volgende risicoprofielen kunnen worden aangeduid:

(1) personen "*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*", dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;

(2) personen die "*verwesterd*" zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-islamitisch, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen.

Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal verwesterd zijn of een verwestering worden toegedicht.

Het komt aan verzoeker toe concreet aan te tonen dat hij is verwesterd dan wel als verwesterd zal worden beschouwd of als een persoon die de religieuze, morele of sociale normen heeft overschreden. Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging omwille van (toegeschreven) verwestering/overschrijding van religieuze, morele of sociale normen dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, het gedrag van verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van '*zina*' kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

In de EUAA "*Country Guidance*" wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De Raad kan de richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij in haar aanvullende nota verwijst, bijtreden (EUAA "*Country guidance: Afghanistan*", mei 2024, p. 57-61).

5.1.3. *In casu* verklaarde verzoeker te zijn geboren op (...) december 2005. Verzoekers leeftijd wordt niet betwist. Aldus blijkt dat verzoeker bij het verlaten van Afghanistan ongeveer vijftien jaar was en bij het indienen van zijn beschermingsverzoek op 13 oktober 2022 16 oud was. Verzoeker is intussen 18 jaar oud. Verzoeker verblijft sinds oktober 2022 in België, dit is ondertussen al bijna twee jaar. Gelet op zijn jonge leeftijd bij aankomst in België heeft verzoeker een groot deel van zijn puberteit, een belangrijke en bijzondere fase in de ontwikkeling van een jongere, in België doorgebracht. Deze vormende jaren zijn essentieel in het vormen van een wereldbeeld en het aannemen van waarden en normen, waardoor hij zich, gelet op de blootstelling aan de Belgische samenleving, onbewust "westerse" gedragingen en kenmerken eigen kan hebben gemaakt.

5.1.4. Uit de stukken neergelegd bij het CGVS, het verzoekschrift en de aanvullende nota, evenals de verklaringen ter terechtzitting, blijkt dat verzoeker OKAN onderwijs volgt. Ter terechtzitting verduidelijkt verzoeker dat hij nog steeds naar school gaat en dat hij vanaf volgend schooljaar zal starten met een stage in keukenplaatsing. Verzoeker beheerst de Nederlandse taal, waarbij hij ook zijn verklaringen aflegt in het Nederlands. Uit de neergelegde stukken blijkt tevens dat verzoeker een studentenjob uitoefent – hij verduidelijkt ter terechtzitting dat hij thans nachtwerk doet, wat wordt ondersteund door de neergelegde stukken, teneinde geld te kunnen opsturen naar zijn jongere broers in Afghanistan – en dat hij tevens vrijwilligerswerk heeft gedaan in een speelpleinwerking. Verzoeker geeft aan dat hij dit leuk vond en dat hij dit deze zomer opnieuw wil doen. Ook zijn voormalige voogd geeft aan dat verzoeker met veel enthousiasme aan de slag ging als animator in de speelpleinwerking en dat de feedback van de verantwoordelijken van het speelplein positief was. De voormalige voogd geeft aan dat zij verzoeker heeft leren kennen als een jongen die enorm gemotiveerd is voor school en die staat te popelen om zijn "nieuw" leven in onze samenleving op een mooie manier vorm te geven. Er wordt aangegeven dat de begeleiding van verzoeker altijd heel vlot verliep, waarbij verzoeker een jongere is waar je gemakkelijk mee kan communiceren, die afspraken altijd nakomt en die open durft te spreken over zijn zorgen en stress. Verzoeker heeft een goede band met de

begeleiders van het opvangcentrum – waarbij enkelen aanwezig zijn ter terechtzitting – en is bij hen bijzonder openhartig over diverse onderwerpen, zoals ook zijn twijfels over zijn religie en hoe hij hiermee moet omgaan. In de neergelegde stukken wordt ook melding gemaakt van een notitie van de begeleiding in het opvangcentrum omtrent de beslissing van verzoeker om niet mee te doen met de ramadan, omdat hij in twijfel zit over zijn geloof. Er wordt aangegeven dat verzoeker een link legt met landen die moslim zijn (Afghanistan, Syrië en Palistina) en de vaststelling dat deze landen allemaal problemen hebben, waardoor hij het even niet meer weet. Er wordt gewag gemaakt van een zware persoonlijke strijd. De begeleiding merkt op dat het een moeilijke situatie is voor verzoeker, ook in zijn houding naar andere bewoners toe. Verzoeker trekt zich zo bijvoorbeeld terug, wanneer ze hem een fijne ramadan wensen. De behandelende psycholoog (zie *infra*) geeft aan dat er initieel sprake was van een cultuurschok voor verzoeker, maar dat hij zich nu opener opstelt. Verzoekers voormalige voogd geeft nog aan dat verzoeker zich altijd inzet voor school, actief sport, meedoet met activiteiten, enzovoort. Verzoeker is sinds mei 2024 ook in begeleiding bij Minor-Ndako, dat zich richt op de begeleiding van jongvolwassene die ondersteund worden in het kader van zelfstandig wonen. De begeleidster geeft aan dat het de bedoeling is dat verzoeker zal starten met duaal leren, waarbij hij een wijde interesse heeft aan opleidingen, waaronder automechanica en keuken. Zij geeft aan dat verzoeker, ondanks de vele moeilijkheden die hij kent en het enorme gevoel van stress en druk dat hij ervaart, altijd goed wilt doen. Er wordt aangegeven dat verzoeker snel zijn weg heeft gevonden in de Belgische waarden en normen, waarbij hij mensen durft aan te kijken in een gesprek en zich nooit vragen heeft gesteld bij de intensieve begeleiding door vrouwen. Verzoeker stelt zich zeer begeleidbaar op en heeft geen moeite met advies of opdrachten. Verzoeker toont een sterke veerkracht en welwillendheid om iets goed te maken van zijn leven alhier.

5.1.6. Verder ontwaart de Raad verschillende elementen in verzoekers dossier, die wijzen op een verhoogde kwetsbaarheid vanwege een psychologische problematiek. Verzoeker heeft verschillende episodes gekend, waarvan eerst werd vermoed dat hij aan epilepsie lijdt, doch waarvan blijkt dat het gaat om paniekaanvallen. Deze psychologische toestand heeft een weerslag op verschillende aspecten van zijn leven. Zo werd verzoeker bijvoorbeeld ongeveer een jaar geleden op een “time-out” geplaatst, na een incident met een medebewoner, die zijn vader beledigde. Bij het verzoekschrift wordt een observatieverslag gevoegd van het “time-out traject”, waarin uitgebreid wordt ingegaan op de bevindingen. Er wordt hierbij, onder meer, aangegeven dat verzoeker actief mee deelnam aan de aangeboden yoga-oefeningen, waarbij verzoeker veel rust uitstraalde en hen achteraf bedankte voor de activiteit. Verzoeker deed algemeen mee aan alle activiteiten, waarbij hij zich vriendelijk en begripvol opstelde. Er werd een “Rots & Water” sessie georganiseerd, waarbij verzoeker actief deelnam aan de oefeningen en goed begreep waarom deze activiteit werd georganiseerd. In een eindgesprek concludeert de begeleiding dat verzoeker veel deugd had van de week, die heeft bijgedragen tot meer rust in zijn hoofd. Doorheen de neergelegde stukken uit de begeleiding hun bezorgdheid over verzoeker, wiens mentale toestand achteruitgaat. Verzoeker heeft donkere gedachten, zelfmoordneigingen, kan niet slapen en heeft pijnen in zijn lichaam. Deze toestand zorgt ook voor moeilijkheden om naar school te gaan en zich aldaar te concentreren. In de attesten van de klinisch psycholoog, die verzoeker sinds oktober 2023 tweewekelijks opvolgt, wordt gewag gemaakt van symptomen van PTSS, waarbij verzoeker een significante score behaalde op de *“PCL-5 de DSM checklist voor posttraumatische stressstoornissen die wordt gekenmerkt door de flashbacks, geheugenverlies gealerteerd aan de stressvolle gebeurtenissen, negatieve veranderingen in cognitie en stemming, negatieve overtuigingen over zichzelf/anderen, schuldgevoel, angst”*.

5.1.7. De Raad stelt *in casu* vast dat, niettegenstaande verweerder in de bestreden beslissing tevens verzoekers levensomstandigheden en netwerk in Afghanistan mee in rekening heeft gebracht, bij de beoordeling van verzoekers (vermeende) verwestering voornamelijk de nadruk wordt gelegd op de bevindingen uit het verslag van 10 november 2023 van de New Media Unit van het CGVS inzake een onderzoek naar de sociale media van verzoeker teneinde te concluderen dat verzoeker geen risico op vervolging vanwege een (gepercipieerde) verwestering aannemelijk maakt. In de bestreden beslissing kan dienaangaande als volgt worden gelezen: *“Het CGVS wijst er voorts op dat u zichzelf omschrijft als een soennitisch moslim van pathaanse origine (CGVS, p. 5) en dat u de pasjtoense taal beheerst. En hoewel u beweert dat u op sociale media enkel kijkt en zelf niets post alsook dat u er nooit contacten op hebt (CGVS, p. 22), blijkt uit onderzoek van uw sociale media uitgevoerd tussen 8 november 2023 en 10 november 2023 (zie NMU2023-196 Check sociale media – 22/26054) wel degelijk dat u er verschillende profielen op nahoudt en dat u hierop regelmatig te zien bent in traditionele Afghaanse kledij, dat u er meestal in het Pasjtoe communiceert en dat uw netwerk grotendeels bestaat uit andere Afghaanse personen. Deze vaststelling ondermijnt uw algemene geloofwaardigheid en aldus evenzeer de geloofwaardigheid van uw motieven. Daarnaast vertoont u op verschillende foto's en in video's kenmerken die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Zo poseert u samen met andere Afghanen in traditionele kledij, draagt u een pakol en/ of een vissersjasje, maakt u handgebaren zoals het opsteken van de wijsvinger of het maken van een vuist en gebruikt u emoji's en cijfers die binnen deze subcultuur gangbaar zijn. De personen waarmee u interageert op TikTok, alsook personen uit uw breder onlinenetwerk vertonen veelal dezelfde kenmerken. Met enkele van deze personen blijkt u ook in het echte leven contact te hebben.*

*Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie de **COI Focus België- Afghaanse bendes en sociale media** van 11 september 2023), blijkt dat er in België diverse Afghaanse criminele bendes actief zijn, dewelke betrokken zijn bij mensensmokkel, drugshandel en seksueel misbruik. Deze bendes gebruiken verschillende sociale mediakanalen om het bendeleven en betrokkenheid bij bendes te verheerlijken, te tonen hoeveel macht een bende heeft en (meer) bekendheid te verwerven door dreigingen te uiten of beelden te delen van deelname aan criminele feiten. Daarnaast delen bendes ook online informatie met elkaar of zetten zij sociale media in bij het plegen van criminele feiten. Sociale media worden niet enkel gebruikt om te communiceren, maar ook om zich te profileren. Naast het vermelden van specifieke cijfers en termen in hun profielnamen en bij video's, vertonen personen die zichzelf associëren met een groep of bende een aantal gemeenschappelijke kenmerken. Deze kenmerken hebben onder meer betrekking op de vormgeving van de profielen, het gedrag en de inhoud die de verzoekers en hun netwerk delen op sociale mediaprofielen. Opvallend hierbij zijn de verwijzingen naar Afghanistan en de Afghaanse cultuur, dit in de vorm van het dragen van traditionele kledij, het voorkomen van Afghaanse gewoontes en gedragingen en het verwijzen naar de Afghaanse veiligheidsdiensten en locaties in Afghanistan. De subcultuur van de bendeleden lijkt op die manier sterk verweven te zijn met de cultuur van hun herkomstland.*

Uit de beschikbare informatie blijkt verder dat lidmaatschap van een Afghaanse bende verschillende vormen kan aannemen, gaande van sympathieën voor of verheerlijking van deze bendes tot een leidinggevende rol in deze bendes. Verschillende leden van Afghaanse bendes verwijzen naar een specifieke bende en/of hun rol daarbinnen in hun gebruikersnaam, profielnaam of in het bijschrift op hun onlineprofiel op TikTok (en soms ook op Instagram of Facebook). Personen met een vooraanstaande rol in een Afghaanse bende vallen in bepaalde situaties ook op door hun gebruikersnaam die hun leidinggevende positie bevestigt. Ook de manier waarop bepaalde figuren in beeld worden gebracht, al dan niet in combinatie met het gebruik van symbolen, kan duidelijkheid scheppen over iemands positie in een Afghaanse bende. Leiders worden regelmatig in beeld gebracht in typerende fotocollages op de TikTok-profielen van andere bendeleden. Daarnaast zijn er ook personen die omwille van hun interacties en netwerk in verband kunnen worden gebracht met Afghaanse bendes, maar vermoedelijk geen deel uitmaken van een specifieke groep. Zij reageren op berichten van bendeleden of delen beeldmateriaal waarin zij, net zoals vooraanstaande figuren, zichtbare kenmerken tonen die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes. Het kan gaan over beelden in militaire of traditionele -Afghaanse kledij, beelden van gevechtsbewegingen of beelden met emoji's die macht of geweld uitstralen. Hun netwerk is in de meeste gevallen echter kleiner, ze poseren veelal alleen of op afgelegen plaatsen en komen niet voor in bovengenoemde collages.

Het gegeven dat er op uw sociale media verschillende foto's en video's zijn terug te vinden waarin u kenmerken vertoont die eigen zijn aan de subcultuur van Afghaanse bendes, volstaat dan ook niet om te besluiten dat u lid bent van een Afghaanse criminele bende. Echter, uit de beschikbare informatie blijkt dat de Afghaanse bendes sterk verweven zijn met de traditionele Afghaanse cultuur. Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van een jaar en enkele maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel."

5.1.8. Deze overwegingen in de bestreden beslissing kunnen niet overtuigen. Daargelaten de vraag waarom de commissaris-generaal meent te kunnen verwijzen naar een link tussen de Afghaanse bendes – die zich blijkens de gevoegde landeninformatie bezighouden met zeer ernstige criminele feiten, zoals druggerelateerd geweld, kindermisbruik, foltering, e.d. – en de traditionele Afghaanse cultuur, wijst de Raad op het volgende. Er kan niet worden ingezien waarom een zekere link met de traditionele Afghaanse cultuur – die ook niet gelijkloopt met de Afghaanse cultuur, onder talibanbewind – *ipso facto* uitsluit dat verzoekers verblijf in België, de eventueel ontwikkelde levensstijl en/of blootstelling aan de alhier geldende normen en waarden, ertoe zouden kunnen leiden dat hij bij terugkeer naar Afghanistan met een redelijke mate van waarschijnlijkheid door de traditionele Afghaanse maatschappij en de taliban zal worden gepercipieerd als verwesterd én zal worden geviseerd/vervolgd. Dat verzoeker nog een verbondenheid voelt met het land waar hij is opgegroeid en dat hij op minderjarige leeftijd diende te verlaten, sluit niet uit dat hij, gelet op zijn traject in België tot nu toe en de blootstelling aan de Belgische samenleving via onder meer zijn opleiding en zijn verblijf, (onbewust) gedragingen en kenmerken eigen heeft gemaakt, die hem in de negatieve aandacht van de taliban kunnen brengen. De conclusie dat *"Uw activiteiten op sociale media bevestigen dan ook dat er niet kan worden aangenomen dat u, na een verblijf van een jaar en enkele maanden in België, totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen waarin u bent opgegroeid en zich deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer, integendeel"* gaat dan ook voorbij aan de overige concrete elementen in verzoekers zaak, zoals weergegeven in de voorgaande punten, zo ook onder meer de door de voormalige voogd en het opvangcentrum opgeworpen twijfels van verzoeker omtrent zijn religie. Al de elementen die verzoekers zaak kenmerken dienen zorgvuldig te worden afgewogen in een globale beoordeling. Minstens treedt de Raad verzoeker bij, waar hij het onzorgvuldig acht dat de commissaris-generaal hem niet de mogelijkheid heeft gegeven om hieromtrent zijn standpunt kenbaar te maken. De Raad dient vast te stellen dat het verslag van de New Media Unit van het CGVS dateert van 10 november 2023, aldus van na het persoonlijk onderhoud. Verzoeker werd naar aanleiding van voormeld verslag niet opnieuw gehoord, niettegenstaande dat hij op dat ogenblik ook nog minderjarig was. Alvorens conclusies te trekken omtrent

activiteiten van een tiener/jongvolwassene – verzoeker was nog minderjarig gedurende de gehele onderzoeksperiode van de New Media Unit – op sociale media, is het aangewezen om verzoeker te horen over deze bevindingen, teneinde een context en globaal beeld te kunnen verkrijgen. Dit geldt te meer, aangezien in het verslag wordt aangegeven – en dit wordt ook in de bestreden beslissing meegenomen – dat er een evolutie merkbaar is sinds 2022, daar waar verzoeker zich initieel beperkte tot het posten van gewone foto's en video's, hij steeds meer gebruik maakte van filters, muziek, hashtags, emoji's en cijfers, die gelinkt worden aan de Afghaanse bendes. De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal ook niet aanwezig was ter terechtzitting, zodat zij ook niet meer duiding kon verschaffen omtrent de gedane bevindingen.

5.1.9. Het bovenstaande in acht genomen, dient de Raad aldus vast te stellen dat er *in casu* sprake is van persoonlijke omstandigheden die een impact kunnen hebben op de beoordeling van de beschermingsnood van verzoeker, doch dat de in de huidige fase van de procedure voorliggende elementen de Raad onvoldoende toelaten om een compleet en correct beeld te krijgen deze omstandigheden, zodat het ook niet mogelijk is om een beoordeling te maken van het risico bij een terugkeer.

5.2. Op basis van de elementen in het rechtsplegingsdossier kan de Raad, met inachtneming van de grenzen van een ondervraging ter terechtzitting en gelet op het ontbreken van verdere onderzoeksbevoegdheid, in deze stand van zaken het beschermingsverzoek van verzoeker niet op nuttige wijze evalueren in het kader van een devolutief beroep. Het ontbreekt de Raad aldus aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen te moeten bevelen.

5.3. Bijgevolg moet de bestreden beslissing worden vernietigd overeenkomstig artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet. Voorgaande vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde middelen en grieven niet verder te onderzoeken.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 20 februari 2024 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien juli tweeduizend vierentwintig door:

N. DENIES, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

V. LAUDUS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. LAUDUS

N. DENIES